

Volgens Nils heeft ieder mens groene vingers. 'Soms hebben mensen gewoon een duwtje nodig om meer rondom zich te kijken en aandacht te hebben voor bijen of andere insecten'

DON'T WORRY, BEE HAPPY

Wie ooit langs de Pelgrimsstraat wandelde, zag dit vrolijke bord zeker hangen. Een toepasselijke boodschap in deze coronatijd met een knipoog naar de 'bee' of de 'bij'. Rond het huis een mooie natuurlijke tuin. Maak kennis met Ann De Breucker en Nils Van Aken.

Ann volgde een opleiding communicatiemanagement en 'grafisch vormgever', ze werkt bij het Katooke in Merchtem. Nils studeerde elektriciteit en 'interieur vormgever'. Hij is technisch medewerker in het MOT, het Museum voor Oudere technieken in Grimbergen.

Als kind woonde Nils in Steenhuffel aan een groot bos, Ann komt uit Buggenhout. Ze leerden mekaar kennen in de KAJ van Malderen en werden een koppel. Vier jaar geleden verhuisden ze naar de Pelgrimsstraat in Merchtem. Nils: 'We bouwden ons huis met veel aandacht voor het milieu. Buiten de ruwbouw deden we het meeste werk zelf. Een aantal muren werkten we af met leempleister, een

oude techniek met afgeronde hoeken die zorgt voor een gezonder binnenklimaat. Ook de vloeren legden we zelf. We waren hier dikwijls na onze job tot in de late uurtjes nog aan het werk. Een jaar voor de bouwwerken plantten we fruitbomen en hagen. De tuin is niet volgens een vast plan aangelegd, hij is op die enkele jaren al drie keer veranderd. Er staat metershoge hop, er zijn groenten, bessen, bloemplanten, struiken en bomen'

Vanwaar die passie voor de tuin?

Nils: 'Als kind had ik al groene vingers. Mijn grootmoeder had een heel grote moestuin; ze had negen kinderen die allemaal hielpen in die tuin. Ik was daar ook heel vaak aan het werk met mijn vader. Anderzijds voel ik me ook een beetje schuldig. Deze grond was oorspronkelijk een maïsveldje en Merchtem wordt al helemaal vol gebouwd. De groene zones worden allemaal ingepalmd. We wilden dat compenseren door veel groen en veel bos te planten. Hier stond gedurende twintig jaar maïs, de bodem was dood. We lieten een volledige vrachtwagen champignonmest aanbrengen om de bodem te verbeteren. We gebruikten ook houtsnippers, vaak een afvalproduct van tuinaannemers. Als je nu een spade in de grond steekt, zie je dat het krioelt van de beestjes. Het is voor ons ook een compensatie van onze westerse levensstijl. Ik rijd dikwijls met de auto naar het werk en tracht dat deels goed te maken door een groene ruimte te creëren waarin ik geen pesticides gebruik en waar elk dier zich kan komen nestelen.

Meer natuur in je tuin

'In de takkenril zijn egelhuisjes, er zijn nesten voor solitaire bijen, kasten voor vleermuizen, ruimte voor vlinders. We kiezen planten die een meerwaarde hebben voor de insecten, zowel voor nectar als voor stuifmeel. Ook waardplanten, waar insecten hun eitjes op leggen, zijn van belang. Een hoekje met netels is een aanrader, het is een waardplant voor lieveheersbeestjes en dat zijn onze beste bondgenoten tegen bladluizen. Hun larven eten honderden luizen per dag. Ze moeten daarvoor dikwijls het gevecht aangaan met de mieren die luizen verdedigen omwille van de honingdauw. Heb je geen plaats voor netels, dan kan je larven gaan 'plukken' in een netelveldje. Ook oorwormen aantrekken is een goed idee. Je kan ze lokken door potjes gevuld met stro omgekeerd op te hangen, dat helpt tegen bepaalde ziekten van fruitbomen. Wij hebben een vijvertje van één meter bij twee, daar komt elk jaar een kikker in, hij pakt de slakken aan. Over onkruid bestaat veel discussie, maar wat is onkruid? Paardenbloemen zijn een teken dat de bodem te hard aangestampd is. De plant gaat met een lange penwortel in de bodem om hem open te breken, dat is dus goed voor je tuin. Boterbloemen en mos laten we staan en met klaver zijn we blij: het houdt het gras groen en brengt stikstof in de bodem. We laten veel onkruid groeien tot het te veel wordt, dan houden we een 'onkruidenrazzia' en trekken een groot deel uit. 'Dat is een rustgevende bezigheid' beaamt Ann.

Geloof in mensen en in de natuur

Ann: 'De natuur doet meer dan we denken, volgens mij heeft deze pandemie te maken met onze levensstijl en hoe we omgaan met de natuur.' Nils: 'Ik hoop maar dat de natuur ons vergeeft, we spelen al jaren met haar voeten. Je merkt nu dat veel mensen door corona de band met de natuur terugvinden. Ze kunnen niet gaan werken, zijn meer thuis. Velen hebben het druk met werk en gezin, er is zelfs geen tijd voor een babbeltje. Enkele jaren geleden was ik wegens ziekte twee maanden thuis. Toen ik ging wandelen en noten rapen, kwam ik vaak oudere mensen tegen waar ik uren mee praatte. Oudere mensen maken daar meer tijd voor. Je vraagt ze hoe het gaat en ze vertellen je hun ganse leven. Mensen van onze leeftijd hebben het vaak over hun werk en hun kinderen. Ik ben bij de wijnmakers in Peizegem, veelal gepensioneerd, zij praten over het leven en genieten. Dat zijn positieve ontmoetingen.' Ann beaamt 'Vooral toevallige ontmoetingen maken je blij.'

RVDL